

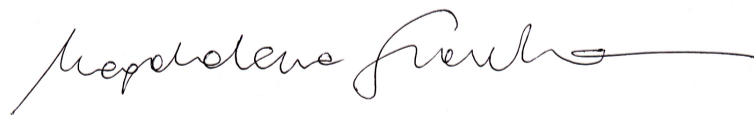
miejsca wytchnienia

Wystawa w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Długosza w Częstochowie pod tytułem „Miejsca wytchnienia” prezentuje cykl pastelów (pod tym samym tytułem) powstałych w ciągu ostatnich dwóch lat. Prace stanowią kontynuację osobistych artystycznych badań nad harmonią i pięknem, których pokłosiem są dotychczasowe cykle malarskie i rysunkowe.

Technika pastelów zajmuje moją uwagę zaledwie od około pięciu lat, jest więc wobec ponad trzydziestoletniego czasu mojej twórczości obszarem obecnie odkrywany. Eksploracja techniki pastelów daje mi dużo radości głównie ze względu na bogate możliwości kolorystyczne, które można ekspresyjnie modelować. Dynamizm procesu tworzenia opiera się przede wszystkim na pracy dłońmi w bezpośrednim kontakcie z papierowym podłożem i wymaga zupełnie innego zaangażowania fizycznego niż praca pędzlem w malarstwie olejnym, które uprawiam od najwcześniejszych początków swojej twórczości. Istotna w pastelach pod względem wyrazowym, a dla mnie zawsze pociągająca, jest możliwość uzyskania efektu sfumato, które to zjawisko definiuje się w malarstwie jako łagodne przejścia z partii ciemnych do jasnych, dające mgliste, „miękkie” efekty kolorystyczne.

Wszystko co dzieje się podczas tworzenia pastelów nadzwyczajnie pobudza i ożywia moją wyobraźnię, wydobywając z głębokich pokładów pamięci obrazy zapisane w niej dawno temu. Konkretna miejscówka źródeł obrazów są czasem możliwe do odgadnięcia ale moim zdaniem nie jest to do końca istotne. Najważniejszy jest bodziec zapisu obrazu w pamięci, a był nim zawsze zachwyty. Generalnie jako twórca posiadający nadreaktywną wrażliwość, zachwyty ulegam zarówno odbierając określoną rzeczywistość stającą się inspiracją jak i obrazując ją w trakcie tworzenia. Tą radością, która jest moim udziałem, chcę się podzielić z odbiorcą, mając pełną świadomość możliwości odmiennej niż moja percepcji. W obcowaniu ze sztuką za najważniejsze uważam podejmowanie samego wysiłku osobistego odbioru sztuki, który uwrażliwia wyobraźnię, niekoniecznie zaś analizowanie zjawisk w celu ich zrozumienia. Nadrzędną cechą mojej postawy twórczej jest poszukiwanie harmonii i piękna, zarówno w kompozycji jak i w kolorystyce. Odnajduję je w pejzażu dostojnym i przepięknym światłem. Harmonię w obrazie, rozgrywającą się w najprostszej zależności kompozycyjnej kreuje pulsujący kolor.

Przyroda wraz ze swoją doskonałością budzi we mnie podziw i zachwyty. Kontakt z nią wytwarza stan pokory, pozwala mi także zasmakować wyciszenia. U źródeł obrazu, który tworzę, leży pamięć sugestywnych doznań zmysłowych osobiście scalonych z doświadczeniem duchowym. Towarzyszy mi nieśmiałe przekonanie, że, jak prorok Elias, doświadczam w łagodnym powiewie wiatru kojącej Boskiej Obecności, wyzwalającej z wszelkiego zamętu.

Magdalena Snarska

Profesor nadzwyczajny w Katedrze Malarstwa, Wydziału Sztuki Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Długosza w Częstochowie. Absolwentka kierunku Wychowanie Plastyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie. Zatrudniona w macierzystej Uczelni od 1988 roku. W Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu zrealizowała przewody naukowe w dyscyplinie sztuki piękne - malarstwo; w 1997 - przewód doktorski, a w 2006 - przewód habilitacyjny. Uprawia malarstwo sztalugowe i rysunek. Swoją twórczość prezentowała na 22 wystawach indywidualnych. Wzięła udział w 105 wystawach zbiorowych.

Nagrodzona w konkursach:

16. Ogólnopolski Konkurs Malarski na Obraz im. Jana Sychalskiego, Poznań 1989;
10. Ogólnopolski Konkurs „Muzyka w malarstwie”, Tychy 2004; 43. Salon Zimowy Radom 2014.

Nominowana do nagród w VIII Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego Lubaczów 2014 oraz w 44. Salonie Zimowym Radom 2016.